

Berisping

1. Ontstaan en loop van het geding

schriftelijke berisping op te leggen mede gebaseerd was op het gegeven dat hem eerder twee waarschuwingen waren gegeven. Er is aan appellant geen gelegenheid geboden zich tegen de waarschuwingen te verweren.

- c. De raad van bestuur heeft het definitieve besluit reeds voor ontvangst van het bezwaar van appellant genomen.

Reeds op 15 juni 2007 ontving appellant een beslissing waarin geen rekening was gehouden met zijn bezwaren. Appellant kan zich niet aan de indruk onttrekken dat de raad van bestuur van verweerster nimmer voornemens is geweest het door hem genomen besluit in heroverweging te nemen.

Verweerster heeft de door appellant aangevoerde beroepsgronden gemotiveerd weersproken. Op dit verweer zal hierna, voorzover nodig, worden teruggekomen.

4. De motivering

Ad a.

In de brief van 31 mei 2007, waarin verweerster meedeelt dat zij het voornemen heeft om ten aanzien van appellant de disciplinaire maatregel van schriftelijke berisping te nemen, wordt melding gemaakt van een rapportage van de rector van de school met betrekking tot het gewraakte artikel in het Dagblad van 24 mei 2007. Het gaat om een brief, waarin de rector zijn visie op het gebeuren geeft aan de raad van bestuur van verweerster. De raad van bestuur heeft deze conclusies in zijn voornemenbrief (uitvoerig) overgenomen. Daarna heeft verweerster, zij het in een laat stadium, de brief van de rector aan het bestuur waarin de conclusies worden vermeld aan (de gemachtigde van) appellant doen toekomen.

Met opmaak:
Spatiering tussen
Aziatische en
Latijnse tekst niet
aanpassen

Het ware beter geweest indien verweerster de brief van de rector aan de raad van bestuur eerder aan appellant had doen toekomen. Anderzijds – en daar gaat het om – is niet komen vast te staan dat appellant, die omgaand van de door de raad van bestuur gedeelde conclusies van de rector op de hoogte werd gesteld door het opnemen van deze conclusies in de voornemenbrief, in zijn verweer tegen de bestreden beslissing is geschaad. Daarom gaat deze beroepsgrond niet op.

Ad b.

Deze beroepsgrond houdt in de kern in dat de aan appellant tevoren gegeven waarschuwingen bij de besluitvorming tot het opleggen van de berisping geen rol zouden mogen spelen.

Dat een dergelijke toezegging door verweerster zou zijn gedaan is in het geheel niet gebleken of aannemelijk geworden. Als van de zijde van verweerster bij de mondelinge toelichting door appellant op zijn bezwaar is gezegd dat het ging om de publicatie in het Dagblad van 24 mei 2007 en niet om de eerder gegeven waarschuwingen, betekent dit nog niet appellant er vanuit mocht gaan dat deze waarschuwingen bij de besluitvorming geen rol zouden spelen.

De commissie oordeelt voorts dat niets zich ertegen verzet dat verweerster bij de vraag of aan appellant een disciplinaire straf moest worden opgelegd de kort daarvoor gegeven twee waarschuwingen mocht laten meewegen, temeer daar een van deze waarschuwingen ook betrekking had op schending door appellant van geldende procedureregels inzake het werven van personeel.

Ook de stelling van appellant, dat hij geen gelegenheid heeft gehad zich tegen de waarschuwingen te verweren is niet valide. Appellant had, desgewenst, zijn bezwaren kunnen voorleggen aan degene die hem een waarschuwing had gegeven; daarnaast heeft appellant de mogelijkheid gehad om ook ten overstaan van verweerster de gegeven waarschuwingen te betwisten. De commissie stelt hierbij echter vast dat appellant met betrekking tot de eerste waarschuwing heeft erkend dat hij opzettelijk een opdracht van de directie heeft genegeerd en met betrekking tot de tweede waarschuwing heeft erkend dat zijn gedrag in de stafvergadering niet door de beugel kon.

Welke (andere) "geldende procedureregels", zoals appellant stelt, verweerster hier zou hebben geschonden is de commissie niet duidelijk.

Ad c.

Verweerster heeft het definitieve besluit niet genomen voor ontvangst van het bezwaar van appellant, maar nadat appellant de gelegenheid was geboden het bezwaar toe te lichten. Het eerder door verweerster genomen besluit, dat appellant reeds op 15 juni 2007 ontving, is immers ingetrokken en aan appellant is alle gelegenheid gegeven tot verweer conform de ingevolge de toepasselijke CAO geldende regels.

Het voorgaande brengt mee, dat alle door appellant naar voren gebrachte beroepsgronden worden afgewezen.

Tenslotte overweegt de commissie nog als volgt.

Ter zitting is duidelijk geworden dat appellant de pers te woord heeft gestaan in strijd met bij verweerster geldend, schriftelijk vastgelegd, beleid, dat appellant bekend had kunnen zijn. Appellant heeft, desondanks, uitlatingen aan de pers gedaan, die de leiding van de school in een negatief daglicht hebben gesteld. Appellant ontkent weliswaar dat hij de uitlatingen heeft gedaan zoals in de